

rige Land, vilde det ikke være længe efter min Formening, før Lavinen rullede, og saa var det umuligt at sige, hvor man skulde sige stop, og det anser jeg for at være den uheldigst mulige Vej at gaa i en Deflationskrise, hvor det netop gælder om at afvikle de økonomiske Udvækster fra Krigsaarene og Efterkrigsaarene. Det er i Virkeligheden ogsaa det principielle Standpunkt, som det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har forfægtet, naar han hævdede, at det gælder om, at de Midler, der nu gennem Hypoteklaanefonden stilles til Disposition for at raade Bod paa den særlige Landbrugskrise i Sønderjylland, anvendes paa en saadan Maade, at man ikke bidrager til økonomisk Udvandring af Krisesituationen, men netop til Hemning, til Begrænsning af den, saaledes at vi igen faar solide og reelle økonomiske Forhold i Landbruget.

Der har fra alle Sider været en glædelig Enighed om, at det var af største Betydning, at de private Organisationer kom til at samarbejde med de offentlige Institutioner, at der kom et harmonisk Sammenspil imellem det private Initiativ og det offentlige Initiativ under denne vanskelige Situation i Sønderjylland. Det danske Landbrugserhvervs Styrke har jo været just dette, at der i Menneskealder har været det intimeste Sammenspil imellem det private Initiativ og det offentlige, imellem de private og vore offentlige Organisationer. Det er det, der har gjort det danske Landbrug til den Faktor, det er i vort økonomiske Liv, og det er jo i Virkeligheden altid i moderne Økonomi dette Sammenspil, som er Betingelse for økonomisk Fremgang; det er dette Sammenspil, som f. Eks. i et Industriland som Tyskland har gjort Industrien til det bærende Erhverv. Og dette Sammenspil anser jeg for nødvendigt, ikke blot paa de Omraader, hvor der er peget paa det fra alle Sider her i Salen, med Hensyn til Gældsafviklingen og Konsolideringen i Nordslesvig, men jeg tror ogsaa, at dette Samarbejde er en bydende Nødvendighed overfor det særlige Jordproblem, der nu frembyder sig i Nordslesvig.

Det har glædet mig overordentligt at se, at der, umiddelbart efter at „Landeværnet“ er stiftet, fra privat Side, fra dansk Højskoleside tages Initiativ til at skabe Organisationer rundt om i de danske Amter med det Formaal at anbringe unge danske Landmænd som Nybyggere paa den slesvigske Jord, hvor der er Jord til Disposition. Jeg tror, at der

paa dette Omraade ligger en stor nationalpolitisk Opgave ved Siden af de sædvanlige økonomiske Opgaver for vort Jordlovsudvalg. Naar jeg tager mit Udgangspunkt i dette Spørgsmaal i Dagbladet „Politiken“'s ledende Artikel i Dag, vil ingen kunne beskylde mig for at stille mig paa chauvinistisk Grundlag. I sin ledende Artikel, der har til Overskrift: „Pastor Schmidt og Vogelgesang“, skriver „Politiken“ følgende: „Efter almindelige Begreber er der gennem talrige Vidnesbyrd fra de forskellige Sider fremskaffet fuldgyldigt Bevis for, at Vogelgesang tilstræber tysk Erobring af dansk Jord og dermed har indledet et økonomisk Felttog mod Danskheden, utvivlsomt med Bagtanker af langt videregaaende politisk Art. Det lader sig ikke med Virkning benægte.“

Dette er det radikale Hovedstadsblads Opfattelse af den agrarpolitiske Situation i Nordslesvig; at man fra konservativ og jeg formoder ogsaa fra det moderate Venstres, Side deler denne radikale Opfattelse, nærer jeg ingen Tvivl om. Men naar Situationen er saaledes og endog fra radikal Side erkendes at være saaledes, mener jeg, det er berettiget og betimeligt at henpege paa ikke blot Ønskeligheden, men Nødvendigheden af et intimt Samarbejde mellem Jordlovsudvalget og „Landeværnet“ og de Organisationer, der nu stiftes rundt om i de danske Amter.

Der er jo ingen, der bedre end det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen har Personalkendskab rundt om i Kongeriget til Ansøgere om Husmandsbrug, og der er ikke mange, der i Husmands- og Landarbejderkredse nyder større Autoritet end han. Det koster kun, at han vilde gaa i Brechen for et Samarbejde mellem disse Organisationer af Landeværnet, for at vi kunde faa en Strøm af danske Nybyggere, af danske Ansøgere til Husmandsbrug, ned i de truede Egne i Nordslesvig. Der er jo Ansøgere nok — eller har i hvert Fald været det lige til det allersidste — til Husmandsbrug her i Landet, for der er flere kvalificerede Ansøgere, end der kan gives Husmandsbrug til. Derhos er Forholdet det, som det ærede Medlem Hr. Chr. Ernst Christensen har fremhævet — og i Gaar Aftes gjorde Peter Gad fra Hejsel det samme —, at der er Jord nok, og god Jord, til Disposition i Nordslesvig.

Og endvidere er Forholdet det, at der utvivlsomt findes Ejendomme i Nordslesvig, hvor de økonomiske Vanskeligheder kunde afhjælpes allerbedst ved en partiel Udstykning. Vi ser det samme saa ofte her